

**ת"פ 65500/17 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד ראייד
חאג' יחיא, חאלד תמיימי, הר הזיתים שירותי רפואי בעמ' קידס רפואי
ויעוץ מדעי בעמ'**

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-03-65500 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' חאג' יחיא ואח'
תיק חיצוני מס' 17-03-65500 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה ע' עוז אילן
רוטביין

בפני כבוד השופט ירון מינטקוביץ' המאשימה	נגד הנאים
פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה ע' עוז אילן רוטביין	
1. ראייד חאג' יחיא ע' עזה'ד עמית בר טוב ודוד קמחין 2. חאלד תמיימי ע' עזה'ד ניר ישראל וסימון חדד 3. הר הזיתים שירותי רפואי בעמ' ע' עזה'ד עמית בר טוב 4. קידס רפואי ויעוץ מדעי בעמ' ע' עזה'ד עמית בר טוב	וודוד קמחין וודוד קמחין וודוד קמחין וודוד קמחין

החלטה

רקע דינו

נגד הנאים הוגש כתב אישום המיחס להם עבירות שונות על פקודת מס הכנסה וחוק מס ערף נוסף, וזה תמציתו: בין השנים 2003 ועד 2010 ניהלו נאים מס' 1-2 שלוש מרפאות: נאים מס' 3-4 מרפאה נוספת בשם עתיד ע.ש.ר. עתיד שירותי רפואי ויעוץ בעמ' (להלן: **חברת עשר**), אותה ניהלו יחד עם אדם בשם אברהם סיבוני (להלן: **סיבוני**). במסגרת פעילותן של המרפאות אותן ניהלו הנאים, הן סיפקו שירותי לקוחות מאוחדים (להלן: **מאוחדת**).

במהלך התקופה הרלוונטית, סיבוני קיבל מאוחדת תשלוםם בעבר צירוף מבוטחים חדשים, למטרות שהדבר אסור על פי החוק, והעביר חלק מהתשלומים לנאים.

במהלך השנים 2007-2010 כללו נאים מס' 1-2 במספרה של נאים מס' 3-4 חשבוניות פיקטיביות, של חברות אשר לא ביצעו מולן על עסקאותאמת, בסכום כולל של כ- 1.6 מיליון ש"ח (לא מעמ'), אשר סכום המעמ' הנובע מהן הוא כ- 260,000 ש"ח.

במהלך השנים 2008-2010 כלל נאים מס' 1 במספרה של חברת עשר חשבוניות פיקטיביות, של חברות אשר לא ביצעו מולן על עסקאותאמת, בסכום כולל של כ- 1.2 מיליון ש"ח (לא מעמ'), אשר סכום המעמ' הנובע מהן הוא כ- 1.2 מיליון ש"ח (לא מעמ').

. ש"ח 190,000

הנאשמים ניכו שלא כדין את המע"מ הгалום בחשבונות ההחלטהיות אותן כללו בספריהם וכן ערכו את זו "חותמתם למס הכנסה, תוך שכללו בהם שלא כדין הוצאות אותן בפועל לא הוציאו, בהסתמך על אותן החשבונות.

האישום המוחץ לנאים נכלל תחילת בת"פ 66313-12-15, שם הוגש לבית המשפט המוחזק בתל אביב כתוב אישום נגד 21 נאים: 11 אנשים ו- 10 חברות, אשר עסק בפרשיה נרחבת בהרבה, שעיקרה העברת מבוטחים מkapot חולים שונות אל קופת החולים מאוחצת שלא כדין ובעוור סכומי כסף ניכרים, ובעירות מס הנלוות לכך. בהחלטה מיום 16.1.17 הופרד עניינם של הנאשמים שלפני ושני נאים נוספים מהתיק המקורי. נקבע, כי עניינם של הנאשמים שלפני מצומצם בהרבה מאשר הפרשיה הרחבה, והותרתם באוטה התקיק עלולה לפגוע בהגנתם.

הבקשה

לפני בקשות מקדימות של הנאשמים לביטול כתוב האישום מטעמים שונים, ולחלוון לתקןונו. לנוכח ריבוי הטענות, אסקור כל טענה ואכריע בה בנפרד:

א. צירוף עובדות ודים לא רלוונטיים לאישום

המואשימה כללה בסעיפים 3-2 לכטב האישום עובדות הנוגעות למשיו של סיבוני והאופן בו קיבל סכומי כסף שונים מkapot חולים מאוחצת ובסעיפים 11-12 התיחסה להעברת סכומי כסף מסיבוני לנאים.

הנאשמים מבקשים למחוק סעיפים אלו מכטב האישום בטענה כי אינם רלוונטיים, שכן לא יהסה להם כל עבירה בעקבות סעיפים אלו. טען, כי המואשימה כללה את הסעיפים האמורים בכתוב האישום על מנת לעקוף את החלטת בית המשפט המוחזק בדבר הפרדת משפטם של הנאשמים מהפרשיה הרחבה יותר. עוד טוען, כי נכללו בכתוב האישום עדים רבים, אשר אינם רלוונטיים לאישום.

מעין בכתוב האישום לא כי האופן בו קיבל סיבוני סכומי כסף שונים מkapot חולים מאוחצת, רלוונטי לעניינם של הנאשמים: כתוב האישום מיחס לנאים עבירות מס הנוגעות לשימוש בחשבונות פיקטיביות, ואין כל טענה כי הנאשמים היו שותפים לעבירות המוחצת לסייעי במסגרת כתוב האישום שהוגש נגדו. משכך, מורה על מחיקת סעיפים 3-2 מכטב האישום.

בכל הנוגע לרשימת עדי הtribuna: המואשימה תודיע מהם העדים שהיו נחוצים להוכחת האמור בסעיפים 3-2 לכטב האישום ודים אלו ימחקו. לגבי יתר העדים, הרלוונטיות שלהם תוכרע באופן פרטני, ככל ישמעו התקיק ויתקיים דין לפ' סע' 144. אך מובן הוא, כי בית המשפט לא יאפשר להשמע עדים אשר עדותם אינה רלוונטית להליך (ר' סעיף 1 לפוקודת הראות).

ב. פערים בין כתוב החשדות לכתוב האישום

לטענת הנאשמים, קיימים פערים בין כתוב החשדות, שנשלח לנאים קודם קודם לשימוש, ובין כתוב האישום וMbpsim להוסיף לכתוב האישום פרטים אשר נכללו בכתוב החשדות ולמחוק מתוכו פרטים אשר לא נכללו בו.

לא מצאתי ממש בטענה. כתוב החשדות, כמו כן, מפרט את החשדות לפני הנאים, במידה הפירוט הנדרכת להליך שימוש. אין מדובר בכתב אישום (אשר גם אותו רשותה המאשימה לשנות בטרם השיבו הנאים לאישום) ולא בהתחייבות של המאשימה שלא ליחס לנאים מעבר לאמור בו. פשיטה, כי ככל שמדובר בכתב אישום, המאשימה רשאית להוסיף על כתב החשדות או לגרוע ממנו, בין היתר לאור דברים העולים בהליך השימוש.

אכיפה בררנית

נטען, כי קיימים מעורבים אחרים חלקם דומה לזה של הנאים, אשר נגדם לא ננקטו הליכם. המאשימה השיבה, כי לגבי חלק מהמעורבים העריכה כי עצמת הריאות נגדם אינה מספיקה, ולגבי מעורבים אחרים נמנעה מהגשת אישום בשל שיקולי עניין לציבור, ובכלל זה הצורך כי ישמשו עד תביעה בפרשה.

כל שהמאשימה ראתה פער בעצמת הריאות בין הנאים לבין מעורבים אחרים, הרי שמדובר בהבנה תקפה. חובתה של המאשימה היא להגיש אישום רק כנגד מי שקיים נגדו מסד ראוי בראותה שהרי אין לצפות כי מטעמי שווין יוגש כתבי אישום נגד מעורבים אשר המאשימה עצמה אינה סבורה כי עצמת הריאות נגדם מספקת (ר' למשל ע"פ 6328/12 פולדי פרץ, פסקה 3 לחווות דעתו של כב' הנשיא גרוביס וע"פ 15757-04-11, גרינולד, פסקה 44). בשלב זה, בטרם נפרסה המסכת הראיתית במלואה, לא ניתן לקבוע כי שיקולי המאשימה היו פסולים או כי העריכה את הריאות באופן לא סביר.

דברים דומים יאמרו ביחס להמנעות מהגשת כתב אישום בשל שיקולי עניין לציבור, ובכלל זה הצורך להיעיד למעורבים אחרים.

מעבר לכך אומרים, כי גם אם יתברר במהלך שמייעת התקיק, כי היה מקום להעמיד לדין מעורבים נוספים, אין תוצאת הדבר ביטולו של כתב האישום, וניתן לרפא את התקלה באמצעות חריפים פחות (ר' למשל ע"פ 15-07-22071, חזוני).

אכן, כאשר קיומו של הליך עומד בסתריה חריפה לעקרונות של צדק והגינות, דינו להיות מבוטל, אך לשם כך על הגנה לעמוד בנintel משמעותיו יותר מאשר להציג על קיומו של מעורב נוסף שניתן היה לכללו בכתב האישום, ויש לבסס קיומו של מניע פסול שעמד ביסוד התנהלות המאשימה (ר' למשל בג"ץ 96/6396, זקון נ' ראש עיריית באר שבע).

שיהוי בהגשת כתב האישום

המעשים המזוהים לנאים בוצעו בשנים 2007-2010. חרב זאת, כתב האישום המקורי נגד כל המעורבים בפרשיות הוגש בסוף שנת 2015 ולאחר הפרדת משפטם של הנאים הוגש כתב אישום נגדם בתחילת שנת 2017.

לשיטת ב"כ הנאים מדובר בשינוי הצדיק בטבות האישום. המאשימה השיבה, כי מדובר בפרשיה רחבה היקף, ועל כן החקירה וגיבוש כתב האישום ארכו זמן רב מהרצו, אך לא במידה שסבירה לבטבות.

אכן, יש להציג על כך שכתב האישום הוגש למלילה מחמש שנים לאחר שבוצעו העבירות. עם זאת, למehrבה הצער אין מדובר בפרק זמן חרג, כאשר מדובר בתיקים רחבי היקף. עיון בכתב האישום אשר הוגש בנוגע לפרשיה יכולה מלמד כי אכן מדובר בפרשיה רחבה היקף, אשר ניתן לקבל הטענה כי מיצוי החקירה וגיבוש כתב אישום ארכו זמן ניכר.

לפיך לא ראייתי כי השהוי בהגשת האישום מצדיק את ביטולו, וניתן לתת לעניין זה ביטוי בדרכים קיצוניות פחות.

יחס אחריות פלילית ישירה ונגזרת

כתב האישום מיחס לנאים 1 - 2 אחריות פלילית ישירה לעבירות אשר בוצעו על ידי נאים מס' 3 ו- 4 וכן אחריות נגזרת, הנובעת מתפקידם כמנהל' החברות, מכח סעיפים 119 לחוק מע"מ ו- 224 לפקודת מס הכנסה.

לשיטת הנאים מדובר בטיעון עובדתי חלופי פסול ועל המאשימה לבחור בדרך המקלה עם הנאים ולזנוח את הדרך השנייה. המאשימה השיבה, כי היא מייחסת לנאים אחריות פלילית בשני מישורים - הן מבצעים ישירים של העבירות והן מכח אחריותם כמנהל'ם, ועל הנאים להתגונן בפני שתי החלופות.

סעיפים 119 לחוק מע"מ ו- 224 לפקודת מס הכנסה מקימים חזקה, כי מנהל פעיל בעסק נושא באחריות פלילית לעבירות שעבר העסק, ועל המנהל לסתור את החזקה, גם אם לא הוכחה אשמתו בראיות ישירות. ר' למשל ע"פ 97/26, לקס נ' מדינת ישראל. משכך, אין מדובר בטיעון עובדתי חלופי, אלא בטיעון משפטי ממשלים. לא ראייתי מנעה לייחס לנאים אחריות ישירה לעבירות, ככל שיש לכך בסיס ראייתי, ולצד זאת לעשות שימוש בחזקה, ככל שלא תוכח אחריותם הישירה, ועל הנאים להיות ערוכים להתמודד עם שתי החלופות.

פגם בכתוב האישום

אחד מהוראות החקיקוק המיחסות לנאים היא עבירה על סע' 220(2) לפקודת מס הכנסה. לצדיה של הוראה זו נכתב כי המעשה המיחס לנאים הוא השמתה הכספית לשון החוק סעיף זה עניינו הוא מסירת ידיעה או אמרה כזבת. המאשימה הבירה כי מדובר בטעות סופר, והכוונה היא אכן למסירת ידיעה כזבת.

לפיך מורה על תיקון כתוב האישום על פי ההבהרה.

חקירה מגמתית

הנאים טוענו, כי החקירה הייתה מגמתית ולא הוגנת, נפלו בה מחדלים ופגמים ומטרת החוקרים הייתה לבסס כתוב אישום תוך התעלמות מראיות מזכות. בשלב דינוני זה, לפני ששמעו ראיות, לא ניתן להכריע בטענה, שכן יש לבססה בראיות.

סיכום

מורה על תיקון כתוב האישום, בדרך של מחיקת סעיפים 2 ו- 3. המאשימה תודיע מהם העדים שהיו אמורים לבסס את האמור בסעיפים אלו, וגם הם ימחקו מכתוב האישום.

מורה על תיקון כתוב האישום באופן שבהוראות החקיקוק המיחסות לנאים, לצד סעיף 220(2) יכתב כי מדובר בעבירה של מסירת ידיעה או אמרה כזבת, במקום השמתה הכספית מס' 97/26.

דוחה את יתר הטענות המקדימות.

ניתנה היום, י' כסלו תשע"ח, 28 נובמבר 2017, בהעדך
הצדדים.